

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Quid Ethnici collegerint è matrimonijs infaustis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ter virum & mulierem vita consociatio: quam acerbis dolores mulierum grauidam pungant? Addere etiam molestias, quae in liberorum educatione inesse solent: postremo virginitatis commoda percensere; & quatenus vita pura, inuiolata, & ab omni labe sit libera: & quod virginitas uos ad Deum quam proximè faciat accedere. Hac aliaque multa apud virginem uxorem elocutus, persuasit illi, ut priusquam congrederentur, eam uita rationem, quam humana consuetudo postulat, prorsus abicerent. Ambo igitur, quasi fœdere ea de re pacto, ad monachum, qui Nitria vocatur, recta se conferunt: ibique ad exiguum tempus, in tugurio atatem degentes communem uita monastica disciplinam exercuerunt, nullo uirilis, aut muliebris sexus discrimine habito; sed unum corpus, ut est apud Apostolum, fuerunt in Christo. Non longo post tempore, noua sponsa & uirgo incorrupta Ammonensis affatur: Non te decet, qui temperantia & castitati colenda retum dedisti, feminam in tam illo domicilio conspiciari. Quare si uideatur, quisque nostrum separatim in monastico uita genere exercendo se ponat. Hoc itaque de utriusque sententia pactum est: atque alter ad altero segregatus, quod reliquum erat uita, eo pacto contriuit. Quid hoc matrimonio faustius? natum est ex infaustorum matrimoniorum consideratione; quemadmodum & Alexij, Ioannes Calybitæ, Elzearij, Henrici, Kunigundæ, Cæciliæ, & innumeri alij aliaque, maturè expensa coniugiorum infaustorum calamitate, uirginitatem perpetuam coluerunt.

XIV.

S. Hieronym.
lib. 1. aduers.
Iouinian.

Et quia nonnullis nimis ardua uidetur horum sanctorum imitatio, audiant, quid, teste S. Hieronymo, ipsi Ethnici collegerint didicerintque ex matrimonij tribulatione & curis. Theophrastus enim ostendit, Non esse ducendam uxorem sapienti. 1. Quod raro simul pulchra, bene morata, honestis parentibus, sana, ac diues reperiatur. 2. Quod impediatur studium Philosophiae. Nam & Cicero rogatus, ut post repudium Terentiae, sororem eius duceret, dixit: Non posse se uxori & Philosophiae pariter operam dare. 3. Quia matronarum uisibus nimis multa sunt necessaria, pretiosa vestes, aurum, gemma, sumtus, ancilla, suppellex varia, lectica, & esseda deaurata. 4. Per noctes totas garrula quaestiones & conuestiones. Illa ornatio procedit in publicum: hac honoratur ab omnibus, ego in conuentu feminarum misella despicior.

5. Quia

3. Quia nulla eſt vxoris electio, ſed, qualiſcunq; obuenerit, habenda: ſi iracunda, ſi fatua, ſi deformis, ſi ſuperba, ſi fetida; quodcunq; vitij eſt, poſt nuptias diſcimus. 6. Attendenda ſemper eius eſt facies, & pulchritudo laudanda; ne ſi alteram aſpexeris, ſe exiſtimet diſplicere. 7. Vocanda Domina, celebrandus natalis eius, iurandum per ſalutem illius. 8. Si totam domum ei regendam commiſeris, ſeruiendum eſt. 9. Si aliquid tuo arbitrio reſeruaueris, fidem ſibi haberi non putabit. 10. Si propter diſpenſationem domus, & languoris ſolatia, & fugam ſolitudinis ducuntur vxores; multo melius ſeruus fidelis diſpenſat; obediens auctoritati Domini, & diſpenſationi eius obtemperans, quam vxor: qua in eo ſe exiſtimat Dominam, ſi aduerſum viri faciat voluntatem, id eſt, quod placet, non quod iubetur. 11. Aſſidere aegrotanti magis poſſunt amici, & vernula beneficijs obligati. 12. Quod ſi ipſa languerit, coaegrotandum eſt, & nunquam ab eius lectulo recedendum: aut ſi bona fuerit, & ſuauiſ vxor, qua tamen rara anis eſt, cum parturiente gemimus, cum periclitante torquemur. 13. Liberorum cauſſa vxorem ducere, ut vel nomen noſtrum non intereat, vel habeamus ſeneſtutis praſidia, & certis utamur heredibus, ſolidiſſimum eſt. Quid enim ad nos pertinet recedentes e mundo, ſi nomine noſtro alius nominetur, cum & filius non ſtatim patris vocabulum referat, & innumerabiles ſint, qui eodem appellentur nomine? 14. Heredes meliores, & certiores amici ſunt, & propinqui, quos iudicio deligas, quam quos, velis nolis, habere cogaris, licet certior hereditas ſit, dum aduiuis, bene abuti ſubſtantia tua, quam tuo labore quaſita, in incertos uſus relinquere. Hac, & huiusmodi differens Theophraſtus, ait S. Hieronymus, quem non ſuffundat Chriſtianorum, quorum conuerſatio eſt in caelis? Heredem nimirum deſiderabit hominem cohaeres Chriſti, & optabit liberos neporumq; ſerie delectabitur, quos forſitan ſit occupaturus Antichriſtus, cum legamus Moysen, & Samuelem filijs ſuis alios praeuuliſſe, quos videbant Domino diſplicere. Affert, poſt iſta, multa S. Pater in improbas maximorum virorum vxores, ac tandem plures Ethnicos teſtes adducit in hunc modum. Epicurus voluptatis aſſertor raro dicit ſapienti ineunda coniugia, quia multa incommoda admixta ſunt nuptijs, & quomodo diuitia, & honores, & corporum ſanctatus, & cetera, qua indifferentia nominamus, nec bona, nec mala

sunt, sed velut in medietate posita, vsus & euentus vel bona, vel mala fiunt: ita & uxores sitas in bonorum malorumq; confusio. Græcæ autem esse viro sapienti, venire in dubium, vtrum bonam, an malam ducaturus sit. Scripserunt Aristoteles & Plutarchus, & noster Seneca de Matrimonio libros, ex quibus & superiora nonnulla sunt, & ista qua subiicimus. Amor forma rationis obliuio est, & insania proximis, sedum minimèque conueniens animo sospiti vitium: turbat consilia, altos & generosos spiritus frangit: a magnis cogitationibus ad humillimas detrahit. Nam cum fruendi cupiditate insatiabilis flagrat: plura tempora suspicionibus, lachrymis, conquestionibus perdit, odium sui facit, & ipse sibi nouissime odio est. Totam amoris infestatio, apud Platonem exposita est, & omnia eius incommoda Lysias explicat: quod non iudicio, sed furore ducatur, & maxime uxorum pulchritudini grauissimus custos accubet.

XV.

Hæc D. Hieronymus aduersus Iouinianum idcirco disputat, vt defendat confirmetque virginitatis sectatores. Quæ quia momentum habent, non solum ostendunt, ex ipsis quoque infaustis Matrimonijs magnum fructum existere, quod moneant, ne alij temerè quid agant; sed etiam quod sapienter dent occasionem de nuptijs melioribus cogitandi, animamque suam Christo desponendi, consecrata, ei perpetua virginitate. Quod plurimi, Paulo suadente, fecerunt Corinthij, vtriusque impudicissimæ Deæ cultrix, quæ erat prius omnium illuc aduentantium sentina, & quædam libidinum schola, in castitatis asyllum, virginitatisque viridarium conuerteretur. Hæc virgines suas Corinthij velant: quid docuerint Apostoli, qui didicerint, approbant, ait Tertullianus, erat enim velum virginitatis insignis. Corinthiorum postea exemplo complures Græcorum aliarumque nationum Ecclesiæ suas virgines velare conueniunt, eodem Tertulliano teste. De quibus & S. Ignatius martyr ad Smyrnenes scribit: Saluto eas, quæ in perpetua degunt virginitate, & viduas. Iustinus autem martyr ad Antoninum Plum Imperatorem ait: Per multi profecto sexus vtriusque, & sexaginta, & septuaginta nati annos, qui a pueris disciplinam Christi sunt sectati incorrupti & calibes perdurant: & gloriatur me per omne genus hominum nostrorum tales monstrare posse, Tertius quoque martyr

Tertullian. de
virginib. ve-
land. c. 9.

S. Ignatius
ep. 10.